

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" Γραφεία: Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ • ΕΤΟΣ 7ο Αριθ. Φύλλου 24 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999

Έμμετρη Επικαιρότητα

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΚΑΙ Τ' ...ΑΡΓΥΡΙΑ

Του Γιάννη Αλ. Βαρδουλιώτη

Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τις μαγκουνίδες, καιρός 'ναι να δικαιωθεί να πάψει ναν' κομπάρσος ο φουκαράς ο χωρικός, ο καταφρονεμένος απ' τους κοινωνικούς φορείς και τους πανηγυριζήδες.

Καιρός τα γλέντια του χωριού ν' αλλάξουν μοτίβο είναι πολλών παράπονο και θα το καταγγείλω.

Το σημερινό το σύστημα έχει αδυναμίες έχει κακό ιστορικό, μπτρώο λερωμένο πολλές φορές στο παρελθόν έγινε ματωμένο.

Μιλώ για γλέντια λαϊκά και για τα πανηγύρια που οργανώνει το χωριό μια δυό φορές το χρόνο όλοι να τα γευόμαστε και όχι οι λίγοι μόνο.

Να πάψει η «σειρά χορού» και η «παραγγελία» γιατί οι νέοι μας αυτά τα βλέπουν γελοία.

Της πίστας η εξαγορά, της τσέπης τα προνόμια καιρός να σταματήσουν, να μείνουν στην πάντα αφού οι τιμές των τραπεζιών είναι για όλους όμοια.

Η ορχηστρ' από το μαγαζί να είναι πληρωμένη και όποιος θέλει και μπορεί και λαχταρά η καρδιά του απαραίτητα κι απλά μες στο χορό να μπαίνει.

Κι όχι όπως τώρα γίνεται οι λίγοι να χορεύουν κι οι άλλοι να καζεύουν, να γλείφουν... τη φλούδα λες και στην πίστα μπήκανε επίδειξη να κάνουν ο γύφτος, τα γυφτόπουλα κι η όμορφη... αρκούδα.

Καιρός να καταλάβουμε ότι τον τόπο θάβουμε.

Ότι μ' αυτά που κάνουμε τα χοροεμποροκαπιταλιστικά μας στα γλέντια τα ξενόφερτα στέλνουμε τα παιδιά μας.

Μ' αυτά κρούω τον κώδωνα του μέγιστου κινδύνου που αντί στα πανηγύρια μας τα τσάμικα ν' ακούμε παιγμένα από τα βιολιά, μαέστρους του κλαρίνου θ' ακούμε τζαζ Αμερικής, χεβιμετάλλ και τέτοια κι «αδελφουσγκροτήματα» προέλευσης... Λονδίνου.

Λαϊκή κινητοποίηση

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΔΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

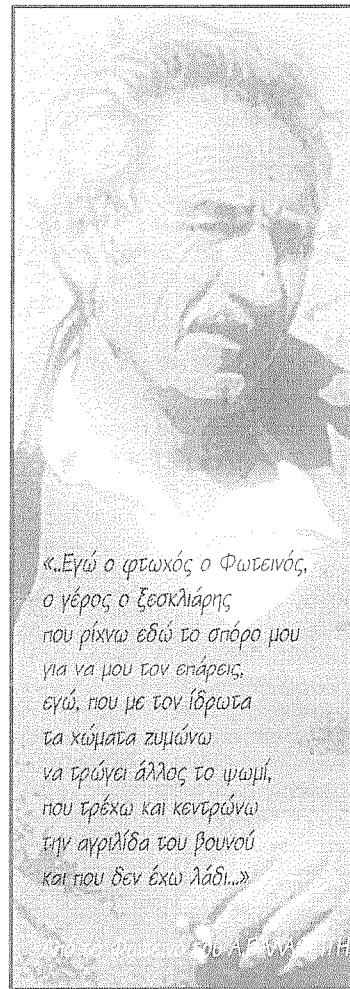
Μια δυναμική ενέργεια που ελπίζουμε να έχει συνέχεια για να λυθεί επιτέλους το μέγα πρόβλημα του αναδασμού που χρονίζει επί δύο δεκαετίες.

Επιτόπιο ρεπορτάζ του Προέδρου του Συλλόγου μας Αναστ. Κ. Οικονομόπουλου

Ημέρα Πέμπτη 27 Μαΐου 1999 πρωί. Η είσοδος στο χωριό μας δεν παρουσιάζει την καθημερινή της όψη. Αιφνιδιάζεται ο επισκέπτης βλέποντας αναρτημένα πανό με επιγραφές διαμαρτυρίας, τρακτέρ παραταγμένα κατά μήκος του κεντρικού δρόμου, με μαύρες σημαίες, κόσμο στην πλατεία, παιδιά στους δρόμους και άλλα φαινόμενα που δεν ταιριάζουν στην καθημερινή ζωή του ήσυχου Χωριού μας. Δεν χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να καταλάβει κανείς ότι πρόκειται για μία εκδήλωση διαμαρτυρίας για τον αναδασμό που καρκινωβατεί, με αδιάφορο θεατή την ανάληψη Πολιτεία επί δεκαετίες ολόκληρες. Η διαμαρτυρία αυτή γίνεται με την ευκαιρία της διοργάνωσης ημερίδας για τον αναδασμό με πρωτοβουλία του Δημάρχου Λεβιδίου κ. Αθανασίου Καβουρίνου και του Συλλόγου μας που επί τέλους βρίσκει συμπαράστατη την τοπική αυτοδιοίκηση στον αγώνα του που επί 8 έτη δίνει για τον αναδασμό. Στην ωραία αίθουσα του κ. Κώστα Ζιαζιά συγκεντρώνονται οι προσκεκλημένοι: ο Γενικός Γραμματέας Πελοποννήσου κ. Αντώνιος Ματσιόγος, οι βουλευτές κ. Πέτρος Τατούλης και Ροβέρτος Σπυρόπουλος, εκπρόσωποι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας, Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, Εκ-

πρόσωποι Κομμάτων, Εκπρόσω-

έκανε έκκληση προς τους παρευρισκομένους πολιτικούς για δραστηριοποίηση στο θέμα αυτό, ώστε να διαφυσούν τη γνώμη του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη που εξέφρασε πριν από ένα περίπου αιώνα αποκαλώντας τους πολιτικούς (Συνέχεια στη σελ. 4)

«..Εγώ ο φτωχός ο Φωτεινός, ο γέρος ο Ξεσκλιάρης που ρίχνω εδώ το σπόρο μου για να μου τον επάρεις, εγώ, που με τον ιδρώτα τα κόμματα ζυμώνω να τρώγει άλλος το ψωμί, που τρέχω και κεντρώω την αγριίδα του βουνού και που δεν έχω λάδι...»

Το εξώφυλλο της πρόσκλησης για την ημερίδα

Με τόλμη

ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

«...Και Χριστός Ανέστη με τα πρώτα σμπάρα των Ελλήνων. Αγάπες μουστικές με τα πρώτα λόγια του Ύμνου. Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!»

Οδ. Ελύτης

Κι όμως συμβαίνει. Παιδιά μεταναστών Ελλήνων, ακόμη και της πρώτης γενιάς, να μη γνωρίζουν την Ελληνική γλώσσα.

Φαντάζεται κανείς ένα παιδί 8 με 12 χρονών να 'ρχεται στο χωριό και να μη μπορεί να συνηνοηθεί στη ΜΗΤΡΙΚΗ του γλώσσα με τον παπούλη του και τη γιαγιά του;

Αυτό σημαίνει πολλά. Και πρωτ' απ' όλα ότι τα παιδιά αυτά έχουν χάσει πλέον την εθνική τους συνείδηση.

Είναι ξένα προς την πατρίδα τους. Αν εξακολουθούμε να υπάρχουμε σαν Έθνος, κατά κύριο λόγο, το οφείλουμε στη γλώσσα μας.

Πρέπει να δώσουμε στα παιδιά μας να καταλάβουν ότι η Ελληνική είναι των γλωσσών η γλώσσα, είναι η δεξαμενή απ' την οποία άντλησαν λέξεις και όρους όλες οι ευρωπαϊκές γλώσσες.

Να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά μας ότι η γνώση της Ελληνικής είναι προσόν μεγάλο και ότι αυτοί που την γνωρίζουν είναι πολύ τυχεροί.

Είμαι βέβαιος ότι αν τα παιδιά των μεταναστών γνώριζαν, έστω και στοιχειώδως, τι σημαίνει Ελληνική γλώσσα, δεν θα ΛΔΙΑΦΟΡΟΥΣΑΝ, αλλά θα μάθαιναν Ελληνικά.

Όμως το πρόβλημα υπάρχει.

Προτείνω λοιπόν:

Ο Σύλλογός μας, οι Σύλλογοι του εξωτερικού, οι Καντυλαίοι δάσκαλοι, να έρθουν σ' επαφή με τη Γραμματεία απόδημου Ελληνισμού και να επεξεργασθούν σχέδια για την εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας από τα ξενιτεμένα Ελληνόπουλα.

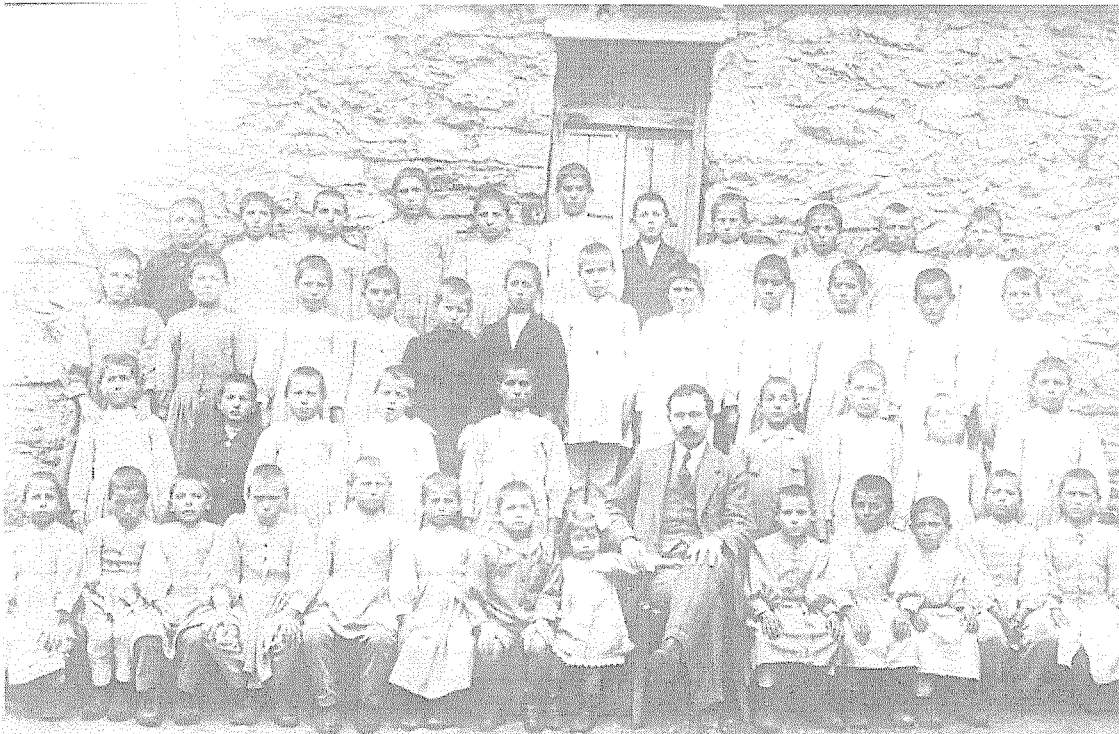
Να οργανώσουμε σεμινάρια, να στείλουμε βιβλία, κασσέτες, να κινήσουμε γη και ουρανό με στόχο να μάθουν τα παιδιά μας να ΜΙΛΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ...

Το θέμα όμως είναι πολύ μεγάλο και σοβαρό και θα επανέλθουμε.

Σταύρος Λαγός

Υ.Γ. Στη δεύτερη σελίδα δημοσιεύουμε το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη από το οποίο δανειστήκαμε και τον τίτλο του σημειώματός μας. Είναι συγκλονιστικό.

Σοβαρό ύφος και αλατζιαδένια μακριά πουκαμισούλα

Εν Κανδύλα τη 15 Ιουνίου 1919

Τέλος σχολικής χρονιάς. 44 μαθητές του σχολείου αρρένων Κανδύλας με τον Κανδυλαίο δάσκαλό τους Δημήτριο Παν. Δεληγιάννη, τον επιλεγόμενο Γιαλιό που κρατεί από το χέρι την κόρη του Ασπασία.

Η φωτογραφία ανήκε στο Γεώργιο Δάλκο του Παναγιώτου και της Βασιλικής (αδερφό του Ντίνου Δάλκου), 12χρονο τότε, που πέθανε πολύ νέος και που είναι, καθώς κοιτάμε τη φωτογραφία από κάτω προς τα επάνω και από αριστερά προς τα δεξιά, ο έβδομος της δεύτερης σειράς.

Στο πίσω μέρος της φωτογραφίας είναι γραμμένο:

«Εν Κανδύλα τη 15 Ιουνίου 1919

Γεώργιος Π. Δάλκος»

Μερικά άλλα πρόσωπα που μας υποδείχτηκαν είναι: Πρώτος πρώτης σειράς ο Χαράλ. Κ. Ζιαζιάς (κοντοκλέφτης). Πέμπτος δεύτερης σειράς ο Χαράλ. Κ. Κουγεμήτρος. Έβδομος τρίτης σειράς ο Χρίστος Πατσιόπουλος. Ενδέκατος τρίτης σειράς ο Μιχάλης Δ. Ζερβογιάννης (Βούτσος).

Οι γεροντότεροι μπορεί να τους αναγνωρίσουν όλους.

Για τους Κανδυλαίους

Δεν υπάρχει δήμος ΛΕΒΙΔΙΟΥ, αναγνωρίζουμε μόνο το δήμο ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

